

מת (אשקלון) 25-08-26899 - מדינת ישראל נ' מוטי הארוני

מ"ת (אשקלון) 25-08-26899 - מדינת ישראל נ' מוטי הארוני ואח'שלו אשקלון

מ"ת (אשקלון) 25-08-26899

מדינת ישראל

נגד

1. מוטי הארוני (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד אתי כריף

2. אורי אלמקיס (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד חן בן חיים

בית משפט השלום באשקלון

[04.09.2025]

כבוד השופטת ליאורה אדלשטיין

החלטה

1. לפני בקשת המבקשת לעצור את המשיבים עד תום ההליכים נגדם.

2. נגד המשיבים הוגש כתב אישום לפיו עברו על עבירות של תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, לפי סעיף 382(א)/2 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") והסתייעות ברכב לעבור עבירה לפי סעיף 43 לפקודת

התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961

3. לפי עובדות כתב האישום - במועד המתואר בו היתה בין המשיבים לבין מר פלוני (המוגדר כ"קורבן") היכרות מוקדמת. בתאריך האירוע, יום רביעי - 30.7.2025, השתמש משיב 1 ברכב מסוג "ג'יפ רנגלר" שמס' הרישוי שלו 26709402 (להלן: "הרכב") ואילו הקורבן עבד בדוכן למכירת פירות וירקות ברחוב דוד רמז באשקלון. במועד האירוע, שהיה בשעה 12:18, הגיעו המשיבים ברכב למקום בו עבד הקורבן, כשהמשיב 1 נוהג ברכב. המשיב החנה את הרכב על מדרכה בסמוך למקום, ומשיב 2 ירד מהרכב ראשון ורץ לעבר הקורבן. הוא הרים והניף כסא והכה בקורבן באמצעותו מספר פעמים כשהקורבן הולך אחורה ומנסה להתגונן מהמשיב 2 באמצעות ידיו. מיד לאחר מכן יצא המשיב 1 מהרכב והגיע לעבר השניים. משיב 2 סטר לקורבן בפניו ומשיב 1 בעט בקורבן בפלג גופו התחתון. משיב 2 הכה את הקורבן בראשו בעזרת ידו ובעט בגופו. הוא אחז בקורבן ויחד עם משיב 1 הובילו לכיוון הרכב. משיב 2 היכה את הקורבן בעורף ובהמשך אחז בעורפו והובילו בכוח יחד עם המשיב 1 לכיוון הרכב. משיב 1 עלה למושב הנהג ומשיב 2 הוביל את הקורבן למושב האחורי ברכב והתיישב לידו והמשיבים נסעו מהמקום יחד עם הקורבן. 4. בהמשך התקבל דיווח במשטרה והמשטרה ערכה סריקות רבות לאיתור הרכב. מאוחר יותר, בשעה 13:30 או בסמוך לשעה זו - אותר הרכב בכניסה למושב הודיה כשמשיב 1 יושב בכסא הנהג ומשיב 2 עומד מחוץ לרכב, בסמוך אליו. בתא המטען בתוך ארגז נתפסה סכין. במעשיהם תקפו המשיבים את הקורבן בצוותא חדא וגרמו לו חבלה בדמות המטומה ונפיחות בעינו הימנית וזאת שלא כדין ובניגוד להסכמתו. במעשיהם הסתייעו ברכב לביצוע הפשע.

5. המבקשת טוענת כי יש בידה ראיות טובות להוכיח את אשמת המשיבים. ראיות אלה הן דוחות פעולה ומזכרים של השוטרים, עדות הקורבן, דיסק מצלמות אבטחה ועדות עובד במקום. אף המשיבים קשרים עצמם לאירוע אך מוסרים כי מדובר בהלצה. עילת המעצר נגדם נובעת מהסיכון לביטחון הציבור אם המשיבים ישוחררו. סיכון זה נובע מכך שהמשיבים, אשר לשניהם עבר פלילי מכביד בעבירות איומים, סחר בסמים, עבירות נשק המשיב 2 גם אלימות - שבגין ריצו עונשי מאסר, תקפו את הקורבן באור יום במקום הומה אדם והעלו אותו לרכב לאחר שהפליאו בו מכותיהם. הדבר מצביע על העדר מורא והעדר רחמים. המאשימה סבורה שאין חלופה שיכולה לאיין מסוכנות זו.

טענות המשיבים:

טענות המשיב 1:

6. ראשית - נטען כי לא נאמר בכתב האישום שהתקיפה היתה ללא הסכמת הקורבן, יסוד הכרחי בעבירת התקיפה, ומדובר על השמטה לא בכדי, שכן הקורבן באמת לא התנגד למכות שקבל מידי הנאשמים אלא הסכים להן. לא לחינם נקרא הקורבן "קורבן" ולא "מתלונן" כיוון שבאמת לא התלונן. שנית - הפעולה הראשונה המיוחסת למשיב 1 נמצאת רק בסעיף 4 לכתב האישום, שם נאמר כי בעט בפלג גופו התחתון של הקורבן. בעיטה זו גם לא גרמה לחבלה. שלישית - בסעיף 7 לכתב האישום לא נאמר שהמשיב 1 (בניגוד למשיב 2) אחז בקורבן ועל כן לא ברור כיצד הובילו לרכב. רביעית - לעניין הפעולות בהן נקטה המשטרה לאיתור הרכב - הגדרת הפעולות כ"סריקות רבות" מטרתה להעצים את מספר הפעולות ולהשחיר את פני המשיבים. בפועל נמצא הרכב תוך שעה והקורבן לא היה בו. 7. חמישית - נציגת הפרקליטות שעיניה בתיק כתבה שאין ראיות לעבירת החטיפה שכן המתלונן מתעקש שלא נלקח בניגוד לרצונו. הקורבן אמר זאת גם לגבי המכות שקבל - שהן לא ניתנו לו בניגוד לרצונו. אם כן כיצד יכולה המשטרה לומר באותה נשימה כי בעניין החטיפה מדובר בעניין שאינו בניגוד לרצונו של הקורבן, אך בעניין המכות מדובר בעניין שהוא כן בניגוד לרצונו? שישית - הקורבן מסר שהמשיבים הם חבריו ושהכל בסדר. הוא מסר זאת הן לעד הראיה, אריק שהתקשר למשטרה, והן לשוטר דורון ששון שהגיע למקום מיד ובסמוך לביצוע העבירה. מדובר ברס גסטה. הקורבן ממשיך לעמוד על דעתו גם בהודעתו מתאריך 30.7.2025 וגם בתרגיל החקירה שבוצע לו, ושגובל בהאזנת סתר. שביעית - עד הראיה אריה פולישוק מוסר שתי עדויות הרחוקות מרחק שמיים וארץ מהכתוב בכתב האישום. העד לא ראה את הבעיטה שהמשיב 1 כביכול בעט בקורבן. בעדותו אין זכר לכסא ולאופן בו נלקח הקורבן לרכב. העד מדבר על המשיבים כעל אדם אחד, בלשון רבים - תוקפים, מעיפים, ולא מדקדק מה היה חלקו של כל חשוד. יתרה מכך הוא מוסר כי בדיוק קם מהשינה. שמינית - הקורבן מוסר שקבל את החבלה בזמן עבודתו בדוכן - מקת של סכין לחיתוך אבטיח. הקורבן אף מפנה לאביו שידוע זאת כביכול, אך האבא לא נחקר ולא ניסו להשיגו. תשיעית - בטלפונים של כל החבורה לא נמצאו ראיות. המשטרה מסתמכת על עברם הפלילי של המשיבים ועל תחושות הבטן שלה אך לא מצליחה להראות מניע, איום, סכסוך או הודעת וואטסאפ שתסביר מדוע שהמשיבים יתקפו את הקורבן ויחטפו אותו.

8. המשיב 1 שילם את חובו לחברה וכיום משקם את חייו, מגדל ילד נכה בשיעור 100% חי עם אשה שהיא מלח הארץ, ללא עבר פלילי, ועצור מזה ימים רבים.

9. אין מקום לומר שהמשיב 1 התנהג כמו בוס, כי מדובר בפרשנות סובייקטיבית. דוקא בשל העובדה שמדובר במקום הומה אדם, לא הגיוני ששני המשיבים יתקפו את הקורבן במקום זה. גם אין טלפון למוקד 100 למרות כמות האנשים. מדוע נרשם שנמצאה סכין ברכב אם לא מאשימים את המשיבים בשימוש בה? מדוע נרשמה כעבירה הסתייעות ברכב כשהעבירה לא בוצעה ברכב? כל אלה ותיאור הסריקות הרבות נכתבו כדי להעצים את אשמתם של המשיבים.

טענות המשיב 2:

10. המשיב 2 מצטרף לטענות המשיב 1 ומוסיף כי מדובר במקרה של פטרנליזם מובהק מצד המדינה. כאשר המכות מבוססות על הסכמה אין תקיפה. ראשית - אין בסיס לטענה כי הקורבן מסרב להעיד נגד המשיבים מתוך פחד. שנית - עדותו של מר פולישוק מהווה פרשנות של מה שראה. אין מחלוקת לגבי מה שנראה בסרטון אולם אין להעדיף את פרשנותו של מר פולישוק לגבי מה שנראה בסרטון על פרשנותו של הקורבן שהיה חלק מהאירוע. שלישית - אין כל ראיות לגבי אירוע מקדים שהיה בין המשיבים והקורבן. יש להעדיף טענתו של הקורבן על פרשנותו של מר פולישוק. גם אם יקבע כי קיימות ראיות, הן נמצאות ברף הנמוך ואין מצדיקות מעצ עד תום ההליכים. טענות המבקשת בתגובה:
11. המבקשת הציגה את הסרטון ממנו עולה כי מדובר באירוע של תקיפה שבו הקורבן נהדף אחורנית ומנסה אכן להתגונן מפני המכות שהוא מקבל. מהסרטון לא עולה הסכמה של הקורבן. המבקשת טענה כי התקבל דיווח במשטרה וכשהגיעו השוטרים למקום לא ראו את החשודים והקורבן אך הורידו את סרטון האבטחה וראו את האירוע. הפגנת הכוח מתחילה בדרך שבה הרכב של המשיבים עולה על המדרכה. נראה בסרטון כי חלוקת התפקידים ביניהם ברורה - המשיב 1 הוא הבוס, הוא לא מתלכלך. מי שמתלכלך הוא המשיב 2 שתוקף את הקורבן עם כסא ואגרופים, בעיטות וסטירות. המשיב 1 (נרשם בפרוטוקול בטעות המשיב 2 - ל.א.) מצטרף לאותה תקיפה. מהאופן שבו גוררים השנים את הקורבן לרכב רואים שהוא אינו מעוניין בכך. עם הגיעם למקום ישבו השניים במושיבים הקדמיים של הרכב. מדוע איפוא מצא לנכון אחד המשיבים לשבת עם הקורבן במושב האחורי אם הכל נעשה בהסכמה?
12. כשחוזר המשיב לדוכן בשוק ועל עינו חבלה הוא לא משתף פעולה ולא מספר על החבלה או על האירוע ואינו משתף איפה היה. רק עדותו של אריק פולישוק ברורה מאוד. אריק אומר שהאירוע לא היה בצחוק ושהחבלה בעין לא היתה קיימת לפני שהגיעו המשיבים למקום.
13. המשיבים עצמם שומרים בתחילה על זכות השתיקה ורק לאחר שבוע מסרו גירסה ולפיה הדברים נעשו בצחוק. נכון שהקורבן ציין זאת מהתחלה אבל ברור שהוא משקר באמרו שהחבלה נגרמה לו ביום חמישי שכן החבלה לא היתה קיימת לפני שהמשיבים הגיעו. דיון והכרעה:
14. לאחר שעיינתי בסרטון שהורד מהמצלמות, ועיינתי בהודעות ובחקירות אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה לאשמתם של שני המשיבים.
15. אני קובעת זאת למרות שהסכין המוזכרת בכתב האישום לא מוזכרת בנסיבות האירוע כלל ומעבר לעובדה שנראית בתמונה כסכין מאיימת, לא שיחקה תפקיד, לא באירוע ואף לא בעבירות המרכיבות את כתב האישום; למרות שבפרקליטות סברו שאין מספיק ראיות לחטיפה הדורשת התנגדות הקורבן.
16. הנימוקים לפיהם קיימות ראיות לכאורה הם:
17. ראשית - מהסרטון עולה כי הקורבן הותקף באופן ברוטלי תוך שימוש בכסא, אגרופים, סטירות ובעיטה והתנהג כמי שמופתע מהתקיפה ומנסה להמנע ממנה בכך שנסוג לאחור. לא קיים שיתוף פעולה נראה לעין בינו לבין התוקפים ואין "צ'אפחה" מצידו כלפיהם. הוא רק מוכה, לא מכה. והוא לא נראה כמי שנהנה מהמכות.

18. שנית -המשיב 1 הכחיש בשתי חקירותיו כי הרים ידיים על הקורבן למרות שבסרטון הוא נראה מצטרף אל המשיב 2 שהכה את הקורבן ובעצמו בועט בקורבן. גם משיב 2 הכחיש שהרים ידיים על הקורבן והלא כעת שניהם אינם מכחישים זאת אלא טוענים שמדובר היה במשחק.
 19. שלישית - המשיבים שמרו על זכות השתיקה בחלק ניכר מחקירותיהם למרות שלו היה מדובר במשחק ששחקו עם הקורבן, כדבריהם, לא היתה סיבה לעשות כן.
 20. רביעית - אריק פולישוק העיד כי החבלה בעינו של הקורבן לא הייתה קיימת לפני שנלקח על ידי המשיבים אך היתה קיימת כשחזר. דבר זה סותר את טענת הקורבן כי נחבל בידית הסכין לחיתוך אבטיחים. החבלה גם נראית חדשה למדי ולא בת מספר ימים כפי שטען (הארוע קרה ביום רביעי והקורבן טען שהחבלה נגרמה ביום חמישי בבוקר - כלומר 6 ימים קודם לכן). הקורבן טען שבזמן שקבל את המכה היה אריק נוכח במקום. הוא גם אמר שאביו ידע מהמכה. אם אביו ידע ממנה, מדובר בארוע רציני שכן האב לא היה נוכח, לדבריו ובכל זאת ידע על כך. האם לא הגיוני איפוא שגם אריק פולישוק, שכן היה נוכח במקוםכשקבל הקורבן את המכה, לטענתו, ידע מכך? ואילו מר פולישוק טוען כי המכה לא היתה קיימת בבוקר התקיפה אלא רק לאחר התקיפה.
 21. חמישית - המכות שספג הקורבן היו כה עזות, שהטלפון הנייד של הקורבן נפל לו ונשאר מאחור בעוד הוא מובל לכאורה לרכב. הטלפון נמצא על ידי מר פולישוק שנשאר מאחור ובדיוק בשעה שבה מסר פולישוק את הטלפון לשוטרת הגיע הקורבן ולקח אותו מידיה. כשנשאל מדוע חטף אותו, הכחיש שחטף ומסר שהשוטרת מסרה לו את הטלפון בעוד השוטרת עצמה מתארת זאת אחרת וסביר (לאור נוסח השאלה) שתארה לשוטר שחקר את הקורבן כחטיפת הטלפון מידיה.
 22. שישית - בעוד שני המשיבים ישבו בקדמת הרכב בדרך לדוכן, מצא המשיב 2 לנכון לשבת עם הקורבן בחלק האחורי של הרכב כשנסעו מהדוכן, דבר המעיד על רצונו לודא שהקורבן לא יברח.
 23. שביעית - המשיבים שמרו בתחילה כאמור על זכות השתיקה כמעט לכל אורך החקירה הראשונה ובחקירה השניה המשיב 1 מסר שהם באו לדוכן לקנות פירות וירקות (אגב המשיב 2 אומר שרק טיילו) אך בפועל לא קניית ירקות ופירות היא מה שנראית בסרטון.
 24. שמינית - העובדה שהקורבן חזר לדוכן לאחר האירוע מחלישה את האפשרות שנחטף למרות על פי הסרטון נלקח בכוח לרכב ודבר זה יכול להסביר מדוע יכולה ההחלטה להעמיד לדין עקב תקיפה לחיות בצד ההחלטה שלא להעמיד לדין עקב החטיפה.
 25. תשיעית - בחקירתו השניה המשיך המשיב 1 להכחיש כי תקף או אף הרים יד על הקורבן בעוד מהסרטון עולה כי עשה זאת, בין אם כמשחק ובין אם לאו. כשעומת עם הבעיטה שבעט בקורבן אמר שלא בעט בקורבן אלא שם רגל למשיב 2, אשר לא מזכיר זאת. בסרטון נראה בבירור שהמשיב 1 בועט בקורבן. אצל המשיב 2 נולדה גרסה חדשה בחקירה השניה, והוא אף הודה כי היא נולדה לאחר הדיון בבית המשפט אליו הגיע הקורבן ומסר שמדובר היה במשחק - והגירסה היא כי המכות היו כאפות שניתנו אגב משחק. כאמור לעיל המשיב 2 תיאר זאת כ"כאפה פה כאפה שם זה גם להיפך" אולם בסרטון כאמור לא נראה ה"להיפך".
 26. עשירית- העובדה שהאב לא נחקר בעניין החבורה בעינו של הקורבן לא מכרסמת בראיות שכן הקורבן לא טען שאביו היה עד לאירוע.
 27. ולבסוף - כהערת אגב - בניגוד לדברי הסגוריות אין בתיאור הסריקות שבצעה המשטרה לאתר את הרכב העצמה והכפשת המשיבים, שכן דוחות הפעולה מתארים סריקות רבות שבוצעו בבית העלמין, בית החולים, צומת מבקיעים, דרך היין וכיו"ב. קיים דו"ח פעולה של שוטרת שהוזעקה מבאר שבע אך עד שהגיעה נאמר לה שאין צורך בעזרתה. השוטר עמית סוארי כה מיהר שגרם לתאונה בכביש 4. נאמר כי הקורבן "הוחזר למקום" (דוח הפעולה של עידן אוחיון). המשטרה בהחלט "נעמדה על הרגליים" בניסיון חיפוש אחר הרכב. הרכב הביא את המשיבים למקום והם השתמשו בו כדי לקחת את הקורבן איתם כשעזבו - ועל כן יש מקום לסעיף העבירה השני של כתב האישום.
 28. לאור האמור קיימות ראיות לכאורה לאשמת המשיבים.
- ניתנה היום, י"א אלול תשפ"ה, 04 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.